

'Ik kreeg het gevoel dat mijn wereld klein werd en uit notarissen en advocaten bestond'

WIE Erwin van Elst
WAAR kandidaat-notaris bij CMS Derks Star Busmann in Amsterdam
KOFFIE? Zwart

Kandidaat-notarissen, ze vormen (mede) de toekomst van het notariële vak. Hoe ervaren zij hun vak? Ze vertellen over hun vak tijdens een kopje koffie.

'Ik ben op 1 september 2005 begonnen bij DLA Piper, toen nog Schut & Grosheide. Een hele mooie organisatie om te starten, omdat ze zich net aansloten bij de groep van DLA. Een puur Nederlands kantoor met grote internationale plannen. Plannen die niet, zoals bij veel Angelsaksische kantoren, gemaakt werden in Londen. Ik herken veel van DLA bij CMS. Maar CMS heeft al lange tijd een internationaal netwerk. Daar komt steeds meer werk uit. Binnenkort verhuizen we van de Mondriaantoren naar het nieuwe atrium op de Zuidas.'

'Bij CMS houd ik me bezig met Corporate Real Estate, een praktijk die niet gericht is op particulieren. Mijn werk richt zich op transacties waarbij we vaak samenwerken met advocaten. De aan- en verkoop van grote bedrijfspanden komt

weer op gang. Veel kopers zijn creatiever met bijvoorbeeld een nieuwe bestemming voor het pand. Verder heeft ons kantoor een grote veilingpraktijk. Nu het economisch beter gaat, zullen de veilingen afnemen en bloeit hopelijk de transactiepraktijk weer op.'

'Bij DLA was alles vrij extreem, dat vond ik toen fantastisch. Extreme werktijden, extreem veel borrels, extreem veel contact met kantoorgenoten. Dat is bij CMS niet anders. De kantoorborrel op donderdag wordt met name door de jongere garde op vrijdag overgedaan. Op het Amstelvein zit café Blocker, onze kantoorstamkroeg. Ook de mensen van Delta Lloyd, Rabobank en Philips, die ook in de hoge torens van Amsterdam werken, komen daar graag. Ik ben nu niet meer bij elk evenement. Tenzij er een bal

rolt. CMS heeft mijn voetbalcarrière verrijkt met toernooien in Belgrado en Lissabon.'

'Ik kreeg het gevoel dat mijn wereld klein werd en alleen uit notarissen en advocaten bestond. Daarom ben ik vrijwilligerswerk gaan doen. Zo heb ik een huiswerkklas gehad in een buurthuis in Amsterdam Nieuw-West. Daar begeleidde ik Marokkaanse jongeren in hun stap naar de middelbare school. Ze vonden het naar eigen zeggen "kapot" leuk. Ook heb ik twee keer voor een sabbatical gekozen om in Peru en Vietnam in scholen en weeshuizen te helpen. Dat heeft me veel inzicht gegeven in het werkend bestaan, echte eyeopeners. Die sabbaticals zijn misschien wel de beste keuzes voor mijn carrière geweest.' ■